

Особливе запрошення

— Ну ж бо, Саммер! — підганяла подружку Жасмин Сміт. — Еллі не знає, де нас носить!

— Хвилиночку!

Саммер Хеммонд присіла до землі, біляві кіски спали з плечей, і стала вмовляти крихітне сонечко перелізти з тротуару їй на долоню. Тоді обережно пересадила жучка на стіну.

— Тут воно не пропаде, — заспокоїлася Саммер. — Не можна залишати його на дорозі. Хтось іще ненароком наступить.

Будьбашковий вулкан

Жасмин усміхнулася. Саммер любила всіх тварин, навіть таких комах, як сонечка.

— Коли станеш дорослою, тобі треба працювати в одній із тих телепередач про тварин, де показують зоопарки й ветеринарні клініки.

Та Саммер це зовсім не сподобалося.

— Ще б чого! Не хочу я працювати на телебаченні.

— А я хотіла б! — зізналася Жасмин.

І відразу простягла вперед руки та й закружляла собі в танці. Довге темне волосся дівчинки закрутилося довкола шиї, і Жасмин сказала:

— Я так мрію стати актисою, а може, навіть зіркою естради!

Саммер широко всміхнулася. Вона, Жасмин і їхня найкраща подружка Еллі Макдональд — усі дуже різні, та, мабуть, саме тому дівчатка так добре ладнали одна з одною. Справді так, а ще, звісна річ, через те, що всі вони знали про одну дивовижну таємницю. Саммер відчула легеньке збудження, щойно подумала про дорогоцінну річ у своїй сумці.

— Ну давай уже, копухо! — піддражнила вона Жасмин. — Погнали до Еллі!

— Нарешті! — зраділа Еллі й розчахнула двері навстіж, побачивши, що підбігли захекані Жасмин і Саммер.

Дівчатка обійнялися.

Еллі два тижні відпочивала за кордоном, і тепер її зазвичай бліда шкіра вкрилася ластовинням, а руді кучерики вигоріли на сонці і навіть трохи посвітлішли.

— Заскакуйте! — дзвінко гукнула вона й затягла подружок усередину.

— Привіт, дівчатка! — гукнула з кухні місіс Макдональд.

— Добридень! — хором привіталися Жасмин і Саммер.

— Мамо, ми нагору! — відгукнулася Еллі.

І всі троє побігли сходами — та замить уже були в спальні Еллі.

Жасмин роззиралася на бузкові стіни, прикрашенні картинами, які власно руч намалювала Еллі. Здавалося, Жасмин не була тут зо сто років. Адже два тижні розлуки з однією з найкращих подруг — це вам не жарт!

Будьбашковий будка

— Сюрприз! — оголосила Еллі й узяла зі столу два невеличкіх подарунки і вручила їх Жасмин і Саммер. Папір, у який вони були загорнуті, Еллі оздобила сама. Для Саммер вона намалювала кроленят, а для Жасмин — музичні ноти. — Це для вас. Я купила їх в Іспанії.

— Ой, дякуємо! — вигукнули Жасмин із Саммер і хутенько розгорнули пакунки.

Жасмин отримала маленьку ляльку — темнокосу танцівницю фланенко, одягнену в червону шовкову сукню, а Саммер — іграшкового віслочка з довгими вушками і дуже симпатичною мордочкою.

